

det yderste Dieblis, da en Afgjørelse i Denne Sag kan og maa tages, vil Regjeringen selv, hvis det er dens egentlige Grundstandpunkt, dens Hjertens Mening, deri finde en stærk Opfordring til at gjøre endnu et sidste Forsøg paa Anlægget af den syds- og vestsjydske Bane, delt saaledes, at vi først anlægge den sydsjydske Bane i to Aar, fra nu til 1874, og derpaa den vestsjydske i de to Aar fra 1874 til 1876. Det kan ikke siges, at der derved sker nogen Standsning i Anlægget, saaledes som jeg har hørt fra forskjellige Sider. Jeg anser det ganske vist for urigtigt, at der standses, thi det er i mange Henseender heldigt, at der er en Kontinuitet, en Fortsættelse, det er heldigt med Hensyn til hele Anlægsmateriellet, som overføres fra det ene til det andet Baneanlæg; men en Standsning er heller ikke nødvendig, naar vi først anlægge den sydsjydske og dernæst den vestsjydske Bane. Og hvad vinde vi derved. Vi ville vinde, at vi taar og i det følgende Finantsaar ville spare hvert Aar 1 Million Rd., at vi ville spare saa Meget, at vi efter al Sandsynlighed i det førstkommende Finantsaar kunne undgaa en Indkomstskat, spare saa Meget, at vi ville staa langt friere overfor det nærmest følgende Finantsaar, og vi ville kunne i det derefter følgende Finantsaar diskutere Maaeden, hvorpaa vi skulle tilvejebringe en Indkomstskat, uden det haarde Tryk, absolut at skulle have en Indkomstskat af den Størrelse, som vi have haft i et Par foregaaende Aar. Jeg tror, at dette er et Moment, der maa være af Betydning ikke blot overfor Regjeringen, som selvfølgelig ønsket at yde Thinget og Rigsdagen al den Frihed i Diskussionen, som Thinget og Rigsdagen selv ønske, men ogsaa overfor mange ærede Medlemmer, der have mere eller mindre Betænkelighed ved en Indkomstskat som den, vi nu have vedtaget, og som føle sig kun halvveis tilfredsstillende ved den sidst vedtagne Indkomstskatlov. Jeg haaber, at disse Bemærkninger ikke ville støde noget af de ærede vestsjydske Medlemmer. Jeg nærer den samme Mening som hver af de ærede Herre, at Vestjylland i samme Grad som det øvrige Land, der nu overalt har faaet Seibaner, har et moralsk Krav paa Seiban-

er, og at det isølge den meget omtalte Expropriationslov har tilbøielighed ogsaa et retligt Krav paa Seibaneanlæg; men jeg tror ikke, at enten det moralske eller det juridiske Krav tilfidesættes derved, at Anlægget udskydes et Par Aar.

**Finantsministeren:** Der er under Forhandlingerne saavel i Formiddags som i Aften fremkommet adskillige Spørgsmaal og Paastande angaaende mere eller mindre vigtige Enkeltheder, som foreligge til Behandling gjennem Finantsloven. Jeg tilstaar, at det har været mig noget uventet, at de ere komne netop idag og ikke igaar, idet nemlig de Minister, som nærmest vare kaldede til at svare derpaa, igaar vare tilstede, hvilket de ikke have kunnet være idag, navnlig har min ærede Kollega, Indenrigsministeren, hvis jeg ikke tager feil, været beskæftiget i det andet Thing, og han har først for et Dieblis siden faaet at vide, at her var Møde i Aften. Han vilde ganske sikkert have kunnet besvare adskillige Spørgsmaal, paa hvilke jeg ikke ser mig istand til at svare, da jeg ikke kan være inde i den Administration, som findes under Indenrigsministeriet. Smidlertid træffer det sig dog saa, at der er et Par af de Punkter vedkommende Indenrigsministeriet, hvormed jeg tilfældig har Dplysninger, som jeg kan give de ærede Medlemmer, saaledes navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev reist i Formiddags, om man tænkte paa at anlægge en Seiban fra Holstebro lige sydpaa. Dette Spørgsmaal tror jeg at kunne besvare benægtende; det er mig bekendt, at Indenrigsministeren aldeles ikke tilsigter noget Saadant. Ligeledes falder der det Spørgsmaal, hvorfor Indenrigsministeren ikke havde sørget for at faae Esbjerg Havn færdig, da den efter Lovens Skulde være færdig til eet Tidspunkt og efter Kontrakten til et andet, men dette Spørgsmaal synes det mig, at den ærede Førespørgger maa kunne besvare sig selv, thi da Indenrigsministeren kontraktmæssig har bundet vedkommende Entrepreneur til at være færdig med Havnen til et vist Tidspunkt, som først er den nærværende Tid, har det jo været umuligt for Ministeren at sørge for, at den blev færdig